

متن املا

بدان که هر چه در وجود است ، همه صنع خدای تعالی است . آسمان و آفتاب و ماه و ستارگان و زمین و آنچه بر وی است ، چون کوه ها و بیابان ها و نهرها و آنچه در کوه هاست ، از جواهر و معادن و آنچه بر روی زمین است ، از انواع نباتات و آنچه در آسمان و زمین است ، چون میغ و باران و تگرگ و رعد و برق و قوس قزح و علاماتی که در هوا پدید آید ، دوستان واقعی ، راه نیک بختی را به ما نشان می دهند و همراهان خوبی برای شکوفایی بهتر هستند . آنها مثل آئینه ، همان قدر که خوبی ها را پیش چشم می آورند ، عیب ها را هم به ما می نمایانند و مهم تر آنکه این همه را بی صدا و بی هیاهو ، باز می گویند . رسم دوستی ، شکستن آئینه نیست ؛ درست آن است که فرصت بازاندیشی و خود شکوفایی را پدید آوریم و گامی به سوی فراتر رفتن برداریم .

مصاحبت با یک دوست خوب و شکیبا ، همچون وزش نسیم دل انگیزی است که احساس آرامش و سبکی و صفای درون را در ما زنده می سازد . انسان بی دوست ، همواره غمگین است ؛ به بیان دیگر تنهایی ، یکی از سنگین ترین مصائب است . « ذوقی چنان ندارد ، بی دوست زندگانی » .

بدان که مردم بی هنر ، مادام بی سود باشد ، چون مغیلان که تن دارد و سایه ندارد ؛ نه خود را سود کند و نه غیر خود را ؛ جهد کن که اگر چه اصیل و گوهری باشی ، گوهر تن نیز داری که گوهر تن از گوهر اصل بهتر بُود . به هر روی ، ایران از آن همه ایرانیان است ؛ همه اینان که در خاکش بزرگ شده اند و از آبش نوشیده اند و در هوایش پرورده اند ؛ با آرامش آن آرمیده اند و در آشوبش بی قراری کرده اند . در صحنه های رزمش ، دلاورانه ، پیکار کرده اند و در جشن هایش ، صف های میلیونی بسته اند و دشمنان را انگشت به دهان گذاشته اند .